

“Yoldaş seni anacağız

Her doğan gün anacağız...”

İbrahim yoldaşın aramızdan ayrılışı üç yılı doldurdu. Onun sıcaklığını hala içimizde taşıırken yokluğuna alışmak zorunda kalmak büyük acı.

İlkerlerin, Yüksellerin ve Ömürlerin ardından Müntecep, Nebil ve Hanna yoldaşlarımız başta olmak üzere onlarca yoldaşımız bu onurlu mücadelede aramızdan ayrıldı. Onların kaybına da çok üzüldük.

Ancak, İbo giderken ondan önce gidenlerin bizlere bıraktığı enerjiyi yüze, bine katlamıştı sanki. O, devrim mücadelesinde kaybettiği yoldaşlarıyla gönül bağını hiç koparmadan bizim yaşamımıza girmiş, içimize sızmıştı. Her konuşmasında geçmişin muhasebesini yapar, bu davaya ihanet edenlerle hesaplaşırken, değer verdiği yoldaşları da özlemlerle anardı. İbrahim Yoldaşımız insan yürekliydi, özlü dopdolu, baş eğmeyen onurlu bir ömür yaşadı. O şimdi sonsuza kadar huzur içinde dinleneceği ata topraklarında. İbrahim yoldaşımız şimdi ebedi mekanında.

Dođduđu topraklara gönderdiğimiz İbo yoldaş, ilklerin örgütü Acilcilerin öncülerindendi. Cesur, kararlı, sevecen, yardımsever, direnişçi kuşağın örnek insanlarındandı.

İbrahim bizi bırakıp giderken, yürüdüğu yolun yoldaşları olan bizlere büyük sorumluluklar yükledi. Onun yoldaşları olarak üstümüze düşeni yerine getireceğimizin bilinmesini isteriz. İbo'nun yoldaşları olarak onu uğurladığımız andan itibaren bu sorumluluğun bilinciyle hemen toplandık ve bir çalışma programını yaparak, İbo yoldaşın yarım bıraktıklarını tamamlamak için görev bölümü yaptık.

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

İbrahim yoldaş yaşamı boyunca düşündüğü gibi yaşadı. Devrimciliğin yaşam biçimi olduğunu bilenlerdendi. Bundan dolayı her gerçek devrimci gibi yaşamı yaşanır kılma mücadelesiyle, insani ve paylaşımcı bir düzende özgür yaşama düşüncesini hep diri tuttu.

İbo yoldaş, doğru, iyi olan ne varsa onların hepsini kendinde sentezlemiş ender insanlardan biriydi. Hiçbir zaman yaptıklarıyla yetinmedi. Hep daha iyisini yapmaya çabaladı ve kendini sürekli yeniledi. Bundan dolayıdır ki, sözü ve özü bir olan bir birey olarak yaşadı. Her zaman örgütlü yaşama inandı ve gereklerini yerine getirmek için çok çaba sarf etti. Kısacası örnek insan olmayı en çok hak edenlerimizdendi.

İbrahim yoldaş, yaşama veda ederken bile yoldaşlarını düşündü. Her gün geç kalmışlığın telaşıyla söylemek istediklerini aktarmak için çırpındı durdu. Ciğerlerinin hastalığa direncini yitirmesine rağmen o yoldaşlarıyla konuşmakta hep ısrar etti.

İbo yoldaş aramızdaki en paylaşımcı yoldaştı diyebiliriz. Ölüm döşeğinde bile bu özelliğini korudu.

İbrahim yoldaş 10 yılı aşkın zindan yaşamından sonra 29 yıl sürgün yaşayıp kendini, ideallerini, amaçlarını korumasını bilen bir yoldaşımızdı. İbo yoldaş erdemliydi. Paylaşımcılığı şekilsel değil, özlüydü. Gerek ülkede, gerek Avrupa'da hangi yoldaşının sorunu varsa o sorunu çözmeyi kendine görev sayardı.

İbrahim yoldaş sözüne sadık, sözü ve eyleminin arkasında duran bir yoldaşımızdı. O, sözün ve eylemin insanın aynası olduğunu bilenlerdendi. Bu yüzden de sözünde durmayı bir ilke edinmişti.

O, devrimci olmanın aynı zamanda fedakarlık olduğunu bilenlerdendi. İbo olmak önce başkaları olmak, sonra kendisi olmak demektir.

Bu günün kapitalist sisteminde; devrimciliğin sistemin özüne yani bir bütün olarak kapitalizme karşı olmak olduğunu bilen bir insandı. Bu nedenle o hep retçi olarak yaşadı. Zulmün olduğu yerde mazlumun yanında oldu. Bir Türkiyeli devrimci olarak zulme uğrayan Kürt halkının yanı sıra bütün ötekileştirilenlerin mücadelesini destekledi. Kürdistan Özgürlük Hareketini ikircimsiz destekledi.

Ölüm döşeğinde yoldaşlarıyla vedalaşırken şöyle diyordu; *"ben insanlara çok güvendim, onları*

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

çok sevdim ve herkesi kendim gibi bildim. Elbette ben de her insan gibi hata yaptım. Ancak bilerek ve isteyerek kimseye kötülük yapmadım. Tüm yoldaşlarımı ve insan olan herkesi çok sevdim.”

Eğer bu bir kusursa İbrahim'in en büyük kusuru insanları çok sevmesi ve çok güvenmesiydi.

İbrahim yoldaş, yaşamının son saatlerine kadar her zamanki esprili tavrı ve ışıltılı gülümsemeleri gözbebeklerindeki umut ışıklarını hiçbir zaman eksik etmedi. Son ana kadar bizlere moral verdi. Son saatlerine kadar Türkiye'de ve dünyada neler oluyor diye sordu ve öğrenmek istedi.

Çok boyutlu, çok yönlü, güler yüzlü, hep iyimser sevgili yoldaşımız artık bizlerle değil.

Onu Mahir'lerin, Deniz'lerin, Kaypakkaya'ların İlker Akman'ların, Hasan Basri'lerin, Nebil Rahuma'ların, Mazlumların, Zilanların, Sakinelerin, yanına uğurladık.

Güle güle sevgili İbo'muz
Güle güle sevgili yoldaşımız.
Güle güle güzel İnsan.
Rahat uyu.
Seni hiç unutmayacağız.

Sen her zaman bizimlesin.
Seni, yüreklerimizin sınırsız köşesinde sevgiyle anacağız...

GÜLE GÜLE ACILAR ÜLKESİNİN GÜL YÜZLÜ ŞAİRİ...

“anam öldüğünde ben yoktum

sürgündüm.

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

Akdeniz'in öte yakasında

uyku tutmayan gecelerimin koyu karanlığında

uzun uzun bakardım

beri yana ülkeme.

çok yaşlı sayılmazdı anam

güzeldi

kederliydi

gölmezdi.

anam ölmeden önce

dört oğlan dört kız doğurmuştu yetişkin.

kızları gülbeyazdı

şirin mi şirin.

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

pamuk yüzlüydü meyse'si

en büyükleri ismet en küçükleri hasan'dı

en çokta abuzeri severdi

- babasının adıydı-

sondan bir önceki ođluydum anamın.

Yaşlı bir kaçakçıyla

terk etmiştim ülkemi

gözüm arkada

gözüm yoldaşlarımda

gözüm anam' da kalmıştı.

anam ölmeden önce

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

hapistim

Isparta

Amasya

Eskişehir'de yiğit yoldaşlarım vardı hapiste

-korkak olanları vardı-

yüređimde özlem vardı

dađ gibi

yüređimde hasret vardı

dopdolu. her gece bir tutam yıldız toplardım anama

vermek isterdim

veremezdim.

sırılsıklam uyanırdım

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

bir tek anamı özlerdim

-bir de karımı-

anam ölmeden önce

hapistim.

Selimiye

Sultanahmet

metriste. acı tatlı günler gördüm hapiste

açlığa yattığım günler oldu

haftalar aylar oldu.

leş gibi nefesim kokardı

- açlıktan ölür gibi olurdum-

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

gözüm kararır

-dizlerim tutmaz olurdu-

don-gömlek dolaşırdım hapiste

yazları serin olsa da

kışları yaman olurdu hapislik.

öksüz bir kedi yavrusu misali

tortop olur uyurdum

- üşürdüm geceleri- nizam-intizam diye inat ettiler

hapiste

hazır ol'da tekmi!..!

tek sıra sayımda ısrar ettiler

sıra dayakları toplu dayaklar gördüm ben.

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

sađmalcılar

Çanakkale

Bartın'da.

döşüme vurdular

hapiste

sırtımda potin izleri

başımda odun kırdılar

gözlerimin önünde yıldızlar raks ederdi habire.

ne zaman insaf etseler

biraz dikkat...!

-beyin kanaması olabilir- derlerdi

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

başımda bekleyen nöbetçiler görürdüm.

çayırma tükürdüler hapiste

çorbama işeyen onbaşılar

çavuşlar, yüzbaşılar gördüm ben.

Hasdal

Kartal

Davut Paşa'da

-ne zulümler gördüm ben-

hepsi bir yana

ille de dostluğu dayanışmayı gördüm

hapiste.

anam ölmeden önce

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

dokuz yıllık acılarla işkenceler getirmiştim armağan

toprađa kapanıpda dört büklüm olduđunda

řükürler olsun allahıma

gördüm ya dediđinde

ilk kez sarıldığımı hatırlarım anama

anam öldüğünde ben yoktum

Ulař'tan aldım haberi

-ebem öldü dedemin selamı var-

dediđinde ođlumun

srgndm.

Akdeniz'in öte yakasında

İbrahim Yalçın yaşıyor...

Bayındır-Dayıoğlu tarafından yazıldı
Cumartesi, 13 Nisan 2019 07:17 -

yalnızdım

anasızdım..."

İbrahim YALÇIN (Eylül Portreleri adlı şiir kitabından)